

[Lembourn.]

„Åndsværksproducenten skal have mulighed for at opnå økonomisk vederlag for sit produkt, og der er umiddelbart meget tiltrækkende i, at de originalitetsværksarbejdere“ — det stakkels sprog — „der rangerer højst — en Leif Panduros tv-forfatterskab, en Clara Pontoppidan eller en Ib Henrik Cavling — bliver nogle af de højestaflagte i samfundet.“

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det er et par år siden, at Clara Pontoppidan er død, og at putte Leif Panduro og Ib Henrik Cavling i den samme litterære skuffe må være en vittighed, men i så fald en dårlig.

Med dette forslag anbringer fremskridtspartiet sig betydelig til venstre for Sovjetunionen. Sovjetunionen har i 1973 tiltrådt verdenskonventionen, som sikrer ophavsretten. Efter i mange, mange år ikke at have villet deltage i dette internationale samarbejde har Sovjetunionen nu tiltrådt denne verdenskonvention, hvilket betyder, at danske kunstnere fra nu af bliver aflønnet, når deres værker bliver brugt i Sovjetunionen, ligesom selvfølgelig sovjetiske forfattere bliver lønnet og bliver betalt, når deres værker bliver brugt i Danmark. Jeg siger velkomme til fremskridtspartiet for den placering.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Glistrup*) (FP):

I ophavsretsspørgsmål er fremskridtspartiet adskilligt mere enig med de andre partier og i øvrigt også med hr. Lembourn, end de andre partier angiver at være med fremskridtspartiet eller ønsker at være med fremskridtspartiet.

Ophavsretsloven er den vigtigste kulturpolitiske lov, vi overhovedet har. Derfor ville det fra mange synsvinkler have været rart, om forholdet havde været det, at vi havde fået en ophavsretslov, som der kunne være ro om i generationer. Så skulle det ikke være. Noget af skylden er vel nok, at man aldrig har formået hverken nationalt eller internationalt at tænke ophavsrettens problemer ordentligt igennem og derigennem give en ordentlig lovgivning. Det må vi bebrejde de teknokrater, der har beskæftiget sig med det pågældende felt, men hovedskylden ligger så ganske åbenbart i, at den tekniske udvikling har bevæget sig i raket-

fart væk fra de simple begrebsforestillinger, som lå til grund for forfatterrettens — senere omdøbt til ophavsrettens — hele udvikling. Da denne raketfartsudvikling stadig foregår, er det særdeles vigtigt, at også folketinget beskæftiger sig i tide med de mange ophavsretlige problemer, der melder sig i hverdagen både ud fra den ene og den anden synsvinkel.

Derfor har fremskridtspartiet ikke fundet, at man bare kunne folde hænderne på maven, som man kunne i et statisk samfund, og vente på, at disse teknokrater af den ene eller den anden art blev færdige i deres nordiske eller ikke-nordiske komiteer af den ene eller den anden art, men at også folketinget måtte have lejlighed til at beskæftige sig med spørgsmålet. Det er i og for sig hele forklaringen på det forslag, vi har fremsat her.

Hr. Wilhjelms sagde mellem meget andet rigtigt også det helt korrekte: fremskridtspartiets forslag løser jo ingen problemer. Det er en fuldstændig korrekt bemærkning om dette forslag. Det forsøger at stille nogle spørgsmål, forsøger at rejse nogle problemer til debat også ud fra den politiske synsvinkel, for forholdet er det, at masser af disse problemer i bund og grund er politiske.

Man har semantisk lavet lidt vrøvl over, at vi taler om at indsnævre ophavsrettens grænser; man ville hellere tale om at revidere dem eller præcisere dem eller noget lignende, og det er vel en messe værd at foretage denne ændring. Men de problemer, som det omgivende samfund rent praktisk har påført os, består jo, og en indsnævring skal der ske af en eller anden art. Vi foretrækker fra fremskridtspartiets side at bruge sproget til det, man har det til, nemlig til at udtrykke sig klart. Der adskiller vi os måske fra de ni andre partier og hr. Lembourn i salen, men vi gør det ikke vedrørende selve stillingen til materien.

Vi kan så glimrende tage den formel, som blev brugt — jeg tror, det var fra kulturministerens side, eller også var det en af hans partifæller, hr. Ib Nørlund eller hr. Lasse Budtz, hvem det nu var, der brugte det udtryk — at man skulle finde en afbalanceret løsning, der lader sig administrere og tager hensyn både til ophavsmanden og til samfundet. Det er jo helt rigtigt, dér har vi de tre nøgleord. Det skal være administrer-